

Dosarul nr. 1ra-254/2021
(1ra-2071/2020)

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

Ceban Victor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.07.2019 până la 14.11.2019;

Instanța de apel de la 11.12.2019 până la 08.07.2020;

Instanța de recurs de la 24.09.2020 până la 24.02.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 14 noiembrie 2019, inculpatul Ceban Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Ceban Victor în beneficiul statului suma 896 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare și constatărilor medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în instanța de judecată a parvenit cauza penală în privința lui Ceban Victor, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, precum că el, la data de 17.05.2019 în jurul orelor 21:00, aflându-se la domiciliul cet. XXXXX, XXXXX din s. XXXXX și anume în casa acestuia, având o cagulă pe cap, sub pretextul că o caută pe concubina acestuia XXXXX, a.n. XXXXX, urmărind scopul de comite acțiunilor violente cu caracter sexual, profitând de imposibilitatea lui XXXXX de a se apăra, din motivul aflării lui în stare de ebrietate, i-a plasat acestuia un obiect ascuțit în regiunea gâtului, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice și a comis cu ultimul acțiuni violente cu caracter sexual.

Tot el, la data de 20.05.2019 în jurul orelor 21:00, aflându-se în preajma domiciliul cet. XXXXX, XXXXX din s. XXXXX, și anume, în loc public, pe imaș, lângă o fântână, având o cagulă pe cap, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, profitând de imposibilitatea cet. XXXXX, a.n. XXXXX de a se apăra, din motivul aflării ei în stare de ebrietate, a îmbrâncit-o la pământ pe aceasta și a comis un act sexual în formă perversă, contrar voinței victimei.

Potrivit învinuirii, acțiunile inculpatului Ceban Victor, sunt încadrate la infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual manifestate prin homosexualitate și satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică și psihică a persoanelor, profitând de imposibilitatea acestora de a se apăra, după indicii; săvârșite de o persoană care anterior a săvârșite o faptă prevăzută la art. 172 alin. (1) Cod penal.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Casian Tamara în numele inculpatului Ceban Victor prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Ceban Victor să fie achitat pe episodul în privința părții vătămate XXXXX, deoarece fapta nu există, iar pe episodul în privința părții vătămate XXXXX acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea cerințelor sale a invocat dezacordul cu aprecierea probelor, și anume, declarațiile date de concubina XXXXX urmează a fi apreciate critic, iar-alte dovezi că Ceban Victor ar fi comis acțiuni violente cu caracter sexual cu XXXXX nu există, iar conform raportului de constatare nr. 201920P0237 din 28.05.2019 (f.d. 107) leziunile corporale depistate la acesta nu sunt caracteristice unui raport sexual forțat.

De asemenea, instanța urma să țină cont și de declarațiile lui XXXXX care a menționat că, „Am spus de ciudă că soția a făcut dragoste cu el”.

Totodată, apărarea a indicat că, atât la faza urmăririi penale, cât și în ședința de judecată Ceban Victor a recunoscut că într-adevăr a avut un raport sexual cu XXXXX, dar a fost un raport sexual obișnuit, iar ultima încearcă să ducă în eroare instanța, probele cauzei dovedesc contrariul;

Mai mult decât atât, apelanta a susținut că, în situația recunoașterii inculpatului Ceban Victor vinovat în baza art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, ținând cont că el este la prima abatere infracțională, că deși împlinise vârsta de 18 ani la data comiterii faptei, el are doar 19 ani, se căiește sincer în cele comise, a recunoscut fapta comisă în privința părții vătămate XXXXX și a cerut iertare de la aceasta, pedeapsa aplicată este prea aspră.

3.1.Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Ceban Victor prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, apelurile declarate de avocatul Tamara Casian în numele inculpatului Ceban Victor și de inculpat au fost admise, casată sentința integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

„Ceban Victor XXXXX se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal și i se aplică pedeapsă cu închisoare pe termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat din data pronunțării prezentei decizii, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei aflării inculpatului sub arest preventiv din 04.07.2019 - până în prezent.

Se încasează de la Ceban Victor suma de 896 lei, în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Corpul delict: o cagulă de culoare cafenie, urmează a fi nimicită după intrarea sentinței în vigoare”.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți a evidențiat că instanța de fond la pronunțarea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Ceban Victor a încălcat normele de drept procedurale prevăzute la art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) și art. 394 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, ceea ce constituie erori de drept și care sunt susceptibile de a fi corectate în procedura de judecare a apelului, prin desființarea totală a sentinței. Or, instanța de fond la pronunțarea unei sentințe de condamnare, nu a constatat fapta infracțională, considerată ca fiind dovedită, reținând învinuirea imputată inculpatului conform rechizitoriului, fapt ce contravine prevederilor legale reglementate la art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) și art. 394 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Ceban Victor XXXXX la 17.05.2019 în jurul orei 21:00, aflându-se la domiciliul cet. XXXXX și anume în casa acestuia, având o cagulă pe cap, sub pretextul că o caută pe concubina acestuia XXXXX, urmărind scopul de a comite acțiuni violente cu caracter sexual profitând de imposibilitatea lui XXXXX de a se apăra, din motivul aflării lui în stare de ebrietate, i-a plasat acestuia un obiect ascuțit în regiunea gâtului, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice și a comis acțiuni violente cu caracter sexual contrar voinței lui.

Tot el, la 20.05.2019 în jurul orei 21:00, aflându-se în preajma domiciliul cet. XXXXX și anume în loc public, pe imaș, lângă o fântână, având o cagulă pe cap, fiind

în stare de ebrietate, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, profitând de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra, din motivul aflării ei în stare de ebrietate, a îmbrâncit-o la pământ pe aceasta și a comis un act sexual în formă perversă, contrar voinței victimei.

Inculpatul fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, totuși vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părților vătămate și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: *declarațiile părții vătămate XXXXX (f.d. 200-201, 229, vol. I); declarațiile părții vătămate XXXXX (f.d. 202, 228 vol. I); declarațiile martorului Bernic Valentina (f.d. 223, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului efectuate cu bănuitul Ceban Victor din 04.07.2019 (f.d. 83, vol. I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată XXXX și partea vătămată XXXXX din 10.07.2019 (f.d. 118-119, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 05.07.2019 (f.d. 89, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 201920D0127 din 08.07.2019 (f.d. 107-109, vol. I).*

Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, stabilește în sarcina inculpatului Ceban Victor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual manifestate prin homosexualitate și satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică și psihică a persoanelor, profitând de imposibilitatea acestora de a se apăra, săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la art. 172 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la poziția părții apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare a inculpatului Ceban Victor pe episodul cu partea vătămată XXXXX și recalificarea acțiunilor în baza art. 171 alin. (1) Cod penal pe episodul cu partea vătămată XXXXX, instanța de apel a conchis că argumentele părții apărării în acest sens sunt nefondate și pasibile respingerii, or, la materialele cauzei penale au fost administrate un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează în acțiunile inculpatului Ceban Victor componenta infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel apreciind în conformitate cu criteriile stabilite la art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, ansamblul probelor administrate la materialele cauzei de către acuzatorul de stat, a conchis că vinovăția inculpatului Ceban Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2), lit. a) Cod penal a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate XXXXX din conținutul cărora rezultă că inculpatul

Ceban Victor având o cagulă pe cap, sub pretextul că o caută pe concubina acestuia XXXXX, profitând de imposibilitatea lui XXXXX de a se apăra, din motivul aflării lui în stare de ebrietate, i-a plasat acestuia un obiect ascuțit în regiunea gâtului, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice și întreținând astfel un act sexual, contrar voinței lui.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate XXXXX, date la faza urmăririi penale și prin conținutul cărora se confirmă că inculpatul Ceban Victor având o cagulă pe cap, fiind în stare de ebrietate, profitând de imposibilitatea părții vătămate de a se apăra, din motivul aflării ei în stare de ebrietate, a îmbrâncit-o la pământ pe aceasta și i-a introdus membrul său viril în rectul acesteia, întreținând astfel un act sexual în formă perversă, contrar voinței victimei.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile părților vătămate coroborează cu circumstanțele descrise în procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului efectuate cu bănuitul Ceban Victor în cadrul căruia acesta a indicat locul unde a întreținut raportul sexual cu XXXXX, totodată în cadrul căruia de la fața locului a fost ridicată masca care o avea pe cap Ceban Victor.

La fel, instanța de apel a reținut relevanța și concludența declarațiilor părților vătămate, în urma coroborării lor cu circumstanțele descrise în procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată XXXXX și partea vătămată XXXXX, în cadrul căruia aceștia au declarat că declarațiile mincinoase care le-au dat în cadrul confruntării cu învinuitul Ceban Victor, le-au făcut din cauza influenței din partea părinților învinuitului și că de fapt veridice sunt declarațiile date în cadrul audierii în calitate de parte vătămată. Partea vătămată XXXXX și-au menținut declarațiile, iar bănuitul a dat declarații contradictorii celor date în calitate de bănuit. Declarațiile părților vătămate XXXXX coroborează cu circumstanțele descrise în procesul-verbal de recunoaștere a obiectului în cadrul căruia părțile vătămate XXXXX au recunoscut masca ridicată în cadrul verificării declarațiilor la fața locului, declarând că anume această mască o avea pe cap Ceban Victor în timpul când a fost la ei acasă.

Totodată, sub aspectul probării vinovăției inculpatului Ceban Victor, instanța de apel a reținut concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 201920D0127 din 08.07.2019, potrivit cărora la cet. XXXXX, au fost depistate leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoze la ambele coapse.

Cu referire critica avocatului Casian Tamara referitor la declarațiile părții vătămate XXXXX, date în cadrul confruntărilor, în cadrul cărora, partea vătămată a declarat că *„în seara cea între el și Ceban Victor nu a fost nici un raport sexual și că a dat declarații de ciudă că soția a făcut dragoste cu Ceban Victor”*, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nepertinente, or, în cadrul efectuării acțiunii de confruntare dintre partea

vătămată XXXXX, ultimul a indicat că „eu am spus acest lucru deoarece mama lui Ceban Victor, cât și tatăl acestuia, vineri la data de 05.07.2019 cât și azi m-au rugat pe mine și pe soția mea XXXXX să spunem minciuni precum că nu a fost nimic între mine și Ceban Victor, iar pentru asta ei ne vor achita bani. De fapt sunt adevărate declarațiile care le-am dat la etapa inițială”.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și argumentele avocatului Casian Tamara potrivit căreia dovezi că Ceban Victor ar fi comis acțiuni violente cu caracter sexual în privința lui XXXXX nu există, iar conform raportului de constatare nr. 201920P0237 din 28.05.2019 rezultă că „leziunile corporale depistate la acesta nu sunt caracteristice unui raport sexual forțat”, or, existenței faptei infracționale a fost constatată prin declarațiile părții vătămate XXXXX care nemijlocit în cadrul ședinței de judecată a indicat că „inculpatul avea un obiect din fier și i l-a pus la gât”.

Cu referire la poziția apărării precum că, inculpatul Ceban Victor a avut un raport sexual benevol cu partea vătămată XXXXX și nu a forțat-o pe aceasta, instanța de apel a constatat că versiunea părții apărării a fost combătută în totalitate prin probele administrate de acuzatorul de stat, și anume, declarațiile părții vătămate XXXXX, care au fost apreciate în coroborare cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului efectuate cu bănuitul Ceban Victor, procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată XXXXX, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 05.07.2019 și raportul de expertiză medico-legală nr. 201920D0127 din 08.07.2019.

În urma aprecierii materialelor probatorii administrate la dosar, instanța de apel a constatat că, prin acțiunile inculpatului Ceban Victor au fost lezate relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a părților vătămate XXXXX.

Sub aspectul laturii obiective, fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Ceban Victor s-a concretizat în acțiunea principală - homosexualitatea - pe episodul cu partea vătămată XXXXX și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse - pe episodul cu partea vătămată XXXXX.

Acțiunea principală a faptei prejudiciabile a fost însoțită de acțiunea adiacentă, exprimată prin constrângerea fizică și psihică a părților vătămate și profitând de imposibilitatea acestora de a se apăra ori de a-și exprima voința.

Constrângerea psihică exercitată în cazul infracțiunii specificate la art. 171 Cod penal, presupune înfrângerea sau paralizarea rezistenței victimei, concretizată în amenințarea cu aplicarea imediată a violenței fizice, dacă victima nu se va conforma cerințelor făptuitorului. Amenințarea se poate exprima verbal, prin gesturi specifice, prin demonstrarea armelor, a cătușelor, a frânghiei sau a altor asemenea obiecte.

Profitarea făptuitorului de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința înseamnă că făptuitorul și-a dat seama că victima se află într-o situație

dificilă și a folosit prilejul pentru a întreține cu ea un raport sexual. Altfel spus, trebuie dovedit în concret că făptuitorul cunoștea starea victimei. Se exclude vinovăția, iar fapta nu este infracțiune, dacă făptuitorul nu a știut (și dacă, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să știe) că victima este, de exemplu, alienată mintal și deci este lipsită de discernământ, iar aparent aceasta a consimțit la raportul sexual.

La caz, instanța de apel apreciind declarațiile părților vătămate RXXXXX a constatat că aceștia nu și-au exprimat voința de a întreține acțiuni sexuale cu inculpatul, aceștia au fost constrânși atât fizic și psihic de către inculpatul Ceban Victor, față de partea vătămată XXXXX, inculpatul a folosit un cuțit pe care l-a plasat în regiunea gâtului, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice. Totodată, inculpatul Ceban Victor a profitat de imposibilitatea părților vătămate de a se apăra și de a-și exprima voința, așa cum aceștia la momentul comiterii faptei se aflau în stare de ebrietate alcoolică.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul Ceban Victor a acționat cu intenție directă, dânsul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Inculpatul Ceban Victor este subiectul infracțiunii, la data comiterii faptei prejudiciabile, dânsul avea vârsta de 18 ani.

Cu referire la agravantă reglementată la lit. a) alin. (2) art. 172 Cod penal „săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin.(1)”, instanța de apel a constatat că aceasta și-a găsit confirmare, așa cum inculpatul Ceban Victor a comis la data de 17.05.2019 fapta penală prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal în privința părții vătămate XXXXX, iar la data 20.05.2019 a comis fapta penală în privința părții vătămate XXXXX, inculpatul nefiind condamnat definitiv pentru vreuna din ele și nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul Ceban Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, reieșind din prevederile art. art. 7, 75, 61 Cod penal și luând în considerare totalitatea împrejurărilor obiective și subiective, personalitatea inculpatului, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, de vârsta acestuia și ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptat spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, va aplica inculpatului Ceban Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2)

lit. a) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la solicitarea părții apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde, instanța de apel a respins-o ca nefondată, or, inculpatul Ceban Victor nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pe episodul cu partea vătămată XXXXXX, nu a manifestat căință față de fapta comisă, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, la caz, nefiind incidente careva circumstanțe care să denote că scopul pedepsei penale poate fi atins în condițiile aplicării unei pedepse mai blânde.

Or, pornind de la caracterul faptelor comise, și anume, că faptele săvârșite de inculpat prezintă o gravitate ridicată, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, instanța de apel a conchis că ultimul trebuie pedepsit penal pentru acțiunile comise și a considerat ca fiind necesar de a aplica în privința inculpatului pedeapsa închisorii sub formă de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care în viziunea instanței de apel este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că, în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 896 lei, după cum urmează: raportul de expertiză judiciară nr. 201920D01289 din 08.07.2019 - 320 lei; raport de constatare nr. 201920P0237 din 28.05.2019 - 128 lei; raport de expertiză judiciară nr. 201920D0127 din 08.07.2019 - 320 lei; raport de constatare nr. 201920P0238 din 28.05.2019 - 128 lei (f.d. 107-110, vol. I).

În acest sens, instanța de apel a conchis că, solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Ceban Victor a cheltuielilor judiciare în sumă de 896 lei este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 896 lei, să fie încasate de la inculpatul Ceban Victor în beneficiul statului.

Corpul delict, și anume, o cagulă de culoare cafenie, urmează a fi nimicită, după intrarea sentinței în vigoare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului prin care solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Ceban Victor să fie achitat pe episodul în privința părții vătămate XXXXX, deoarece fapta nu există, iar pe episodul în privința părții vătămate XXXXX acțiunile

inculpatului să fie recalificate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea celor solicitate, apărarea a invocat dezacordul cu aprecierea probelor, indicând motive similare celor din cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din textul recursului se reține că, avocatul semnalează ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, temei incident pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume, prin faptul că prin probele administrate în respectiva cauză penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea celor imputate, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat.

În primul rând, alegațiile avocatei în această parte țin de dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, astfel Colegiul penal reamintește că, la etapa recursului ordinar nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Astfel, critica adusă de către avocata Casian Tamara referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța de apel și

careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor cererilor de apel.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Subsecvent, Colegiul penal subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*vezi hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*vezi hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult decât atât, Colegiul penal ține să indice că recurenta în recursul declarat indică alegații similare celor din cererea de apel, la care a primit un răspuns clar și motivat din partea instanței de apel.

De asemenea, Colegiul penal respinge alegațiile apărării în partea stabilirii pedepsei penale, or, decizia atacată cuprinde o analiză complexă a tuturor circumstanțelor cauzei stabilind o pedeapsă echitabilă inculpatului care este în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cererea de apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO (*vezi hotărârea Albert c. România*).

În concluzie, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurenta Casian Tamara în numele inculpatului Ceban Victor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Ceban Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **24 martie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan